STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 32999
22 september 2026

Advies Raad van State inzake de Overeenkomst tussen de Benelux-Staten (het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden) en Belize inzake de terug- en overname van personen die onregelmatig op het grondgebied verblijven; Brussel, 6 mei 2025 (Trb. 2025, 44)

Nader Rapport

Afdeling Verdragen
BZ2629482
's-Gravenhage, 22 juni 2026

Aan de Koning

Nader rapport inzake de Overeenkomst tussen de Benelux-Staten (het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden) en Belize inzake de terug- en overname van personen die onregelmatig op het grondgebied verblijven; Brussel, 6 mei 2025 (Trb. 2025, 44)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 22 januari 2026, no. 2026000103, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk haar advies inzake de bovenvermelde overeenkomst rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 4 maart 2026, nr. W02.26.00036/II/K, bied ik U hierbij aan.

De tekst van het advies treft U hieronder aan, voorzien van mijn reactie.

Bij Kabinetsmissive van 22 januari 2026, no.2026000103, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Buitenlandse Zaken, mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, bij de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk ter overweging aanhangig gemaakt de overeenkomst tussen de Benelux-staten en Belize inzake de terug- en overname van personen die onregelmatig op het grondgebied verblijven (terug- en overnameovereenkomst), met toelichtende nota.

In het terug- en overnameverdrag worden afspraken gemaakt tussen de Benelux-staten en Belize over de terug- en overname van eigen onderdanen en onder bepaalde voorwaarden ook de onderdanen van andere staten. Daarmee wordt beoogd de procedures voor het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van personen zonder geldig verblijfsrecht te verkorten en hun terugkeer te bevorderen. De Benelux-staten hebben op dit moment al met meer dan twintig staten een dergelijk terug- en overnameverdrag gesloten.

Met het terug- en overnameverdrag wordt onder meer geregeld in welke situaties één van de staten in moet stemmen met de overname van een onderdaan van een derde staat of staatloze persoon. Dat is bijvoorbeeld het geval als die persoon beschikt over een geldige verblijfsvergunning in de staat waaraan het verzoek tot overname wordt gedaan (de zogenoemde aangezochte staat).

In het verdrag wordt daarnaast geregeld dat er sprake is van een verplichting tot overname indien een persoon het grondgebied van de verzoekende staat is binnengekomen nadat hij het grondgebied van de aangezochte staat is doorgereisd of aldaar heeft verbleven. Deze grond voor overname is niet opgenomen in andere recent gesloten terug- en overnameverdragen en geeft de aangezochte staat een verplichting om een aanvullende groep vreemdelingen over te nemen.
In de toelichtende nota bij het terug- en overnameverdrag wordt niet op deze grond voor overname ingegaan. Omdat de overnameplicht ten aanzien van onderdanen van derde staten of staatloze personen echter op meerdere manieren kan worden geïnterpreteerd, rijst de vraag naar de beoogde reikwijdte. Het is onduidelijk of overname al verplicht is indien iemand ooit op het grondgebied van de aangezochte lidstaat heeft verbleven, of wordt beoogd overname alleen te verplichten indien iemand direct is doorgereisd van het grondgebied van de aangezochte staat naar de verzoekende staat. Gelet op de gevolgen voor de omvang van de overnameplicht is het wenselijk dat de toelichting hier aandacht aan besteedt.

Uit artikel 3, eerste lid, aanhef en onder 4 van het verdrag volgt dat er sprake is van een verplichting tot overname indien een persoon het grondgebied van de verzoekende staat is binnengekomen nadat hij het grondgebied van de aangezochte staat is doorgereisd of aldaar heeft verbleven. Dit betekent niet dat iedereen die ooit op het grondgebied van de aangezochte staat heeft verbleven moet worden overgenomen, maar enkel dat personen van wie kan worden aangetoond dat zij direct uit de aangezochte staat zijn aangekomen in de verzoekende staat, moeten worden overgenomen door de aangezochte staat.

Deze grond wordt abusievelijk niet genoemd in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 3. De toelichting hierop zal worden aangepast. De reden dat deze bepaling niet in andere terug- en overnameverdragen voorkomt is dat deze grond de aangezochte lidstaat een verplichting geeft om een aanvullende groep vreemdelingen over te nemen. Niet alle staten waarmee de Benelux-staten een terug- en overnameverdrag onderhandelen en sluiten, accepteren de toevoeging van een dergelijke bepaling, omdat zij niet verplicht willen worden een aanvullende groep vreemdelingen over te nemen. Voor Nederland is het juist aantrekkelijk om een dergelijke bepaling, die de aangezochte lidstaat een extra verplichting geeft om een aanvullende groep vreemdelingen over te nemen, op te nemen in een terug- en overnameverdrag.

De Afdeling adviseert in de toelichting in te gaan op de reikwijdte van de overnameplicht van onderdanen van andere staten en staatloze personen die het grondgebied van de verzoekende staat zijn binnengekomen nadat zij het grondgebied van de aangezochte staat zijn doorgereisd of aldaar hebben verbleven.

De Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk heeft een opmerking bij het verdrag en adviseert daarmee rekening te houden voordat het verdrag aan de beide Kamers der Staten-Generaal, de Staten van Aruba, die van Curaçao en die van Sint Maarten wordt overgelegd.

De vice-president van de Raad van State van het Koninkrijk,
Th.C de Graaf

Ik verzoek U mij te machtigen gevolg te geven aan mijn voornemen de overeenkomst vergezeld van de gewijzigde toelichtende nota ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen aan de Eerste en aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal en tevens over te leggen aan de Staten van Aruba, de Staten van Curaçao en de Staten van Sint Maarten.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
T.B.W. Berendsen.

Advies Raad van State

No. W02.26.00036/II/K
's-Gravenhage, 4 maart 2026

Aan de Koning

Bij Kabinetsmissive van 22 januari 2026, no.2026000103, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Buitenlandse Zaken, mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, bij de Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk ter overweging aanhangig gemaakt de overeenkomst tussen de Benelux-staten en Belize inzake de terug- en overname van personen die onregelmatig op het grondgebied verblijven (terug- en overnameovereenkomst), met toelichtende nota.

In het terug- en overnameverdrag worden afspraken gemaakt tussen de Benelux-staten en Belize over de terug- en overname van eigen onderdanen en onder bepaalde voorwaarden ook de onderdanen van andere staten. Daarmee wordt beoogd de procedures voor het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van personen zonder geldig verblijfsrecht te verkorten en hun terugkeer te bevorderen. De Benelux-staten hebben op dit moment al met meer dan twintig staten een dergelijk terug- en overnameverdrag gesloten.[1]

Met het terug- en overnameverdrag wordt onder meer geregeld in welke situaties één van de staten in moet stemmen met de overname van een onderdaan van een derde staat of staatloze persoon. Dat is bijvoorbeeld het geval als die persoon beschikt over een geldige verblijfsvergunning in de staat waaraan het verzoek tot overname wordt gedaan (de zogenoemde aangezochte staat).[2]

In het verdrag wordt daarnaast geregeld dat er sprake is van een verplichting tot overname indien een persoon het grondgebied van de verzoekende staat is binnengekomen nadat hij het grondgebied van de aangezochte staat is doorgereisd of aldaar heeft verbleven.[3] Deze grond voor overname is niet opgenomen in andere recent gesloten terug- en overnameverdragen en geeft de aangezochte staat een verplichting om een aanvullende groep vreemdelingen over te nemen.

In de toelichtende nota bij het terug- en overnameverdrag wordt niet op deze grond voor overname ingegaan. Omdat de overnameplicht ten aanzien van onderdanen van derde staten of staatloze personen echter op meerdere manieren kan worden geïnterpreteerd, rijst de vraag naar de beoogde reikwijdte. Het is onduidelijk of overname al verplicht is indien iemand ooit op het grondgebied van de aangezochte lidstaat heeft verbleven, of wordt beoogd overname alleen te verplichten indien iemand direct is doorgereisd van het grondgebied van de aangezochte staat naar de verzoekende staat. Gelet op de gevolgen voor de omvang van de overnameplicht is het wenselijk dat de toelichting hier aandacht aan besteedt.

De Afdeling adviseert in de toelichting in te gaan op de reikwijdte van de overnameplicht van onderdanen van andere staten en staatloze personen die het grondgebied van de verzoekende staat zijn binnengekomen nadat zij het grondgebied van de aangezochte staat zijn doorgereisd of aldaar hebben verbleven.

De Afdeling advisering van de Raad van State van het Koninkrijk heeft een opmerking bij het verdrag en adviseert daarmee rekening te houden voordat het verdrag aan de beide Kamers der Staten-Generaal, de Staten van Aruba, die van Curaçao en die van Sint Maarten wordt overgelegd.

De vice-president van de Raad van State van het Koninkrijk,
Th.C. de Graaf.

---

1 De Benelux-staten hebben een terug- en overnameverdrag gesloten met Albanië, Armenië, Bosnië-Herzegovina, Bulgarije, Duitsland, Estland, Frankrijk, Hongarije, Kazachstan, Kirgizië, Kosovo, Kroatië, Letland, Litouwen, Mongolië, Noord-Macedonië, Oostenrijk, Roemenië, Servië, Slovenië, Slowakije, Suriname en Zwitserland.
2 Zie artikel 3, lid 1, onder 1, van het terug- en overnameverdrag met Belize.
3 Zie artikel 3, lid 1, onder 4, van het terug- en overnameverdrag met Belize.

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van State: Overeenkomst tussen de Benelux-Staten (het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden) en Belize inzake de terug- en overname van personen die onregelmatig op het grondgebied verblijven, met Uitvoeringsprotocol (Terug- en Overnameovereenkomst); Brussel, 6 juni 2025 (Trb. 2025, 44)

TOELICHTENDE NOTA

I. Algemeen

1.1 Inleiding

Migranten die niet rechtmatig in Nederland mogen blijven, dienen terug te keren naar hun land van herkomst. Om dit te bereiken wordt ingezet op het realiseren en onderhouden van een goede samenwerking op het gebied van migratie met de herkomstlanden. Het Hoofdlijnenakkoord opgesteld door het demissionaire kabinet spreekt in het kader van 'Grip op migratie' van akkoorden over terugkeer met derde landen.[1] Binnen het terugkeerbeleid wordt er naar gestreefd terug- en overnameverdragen te sluiten met herkomstlanden van immigranten. Hierbij gaat het niet uitsluitend om de landen van herkomst die in het kader van dat beleid als prioritaire migratielanden zijn aangemerkt. Het wordt van belang geacht om de internationale samenwerking in het terugkeerproces met een brede groep landen van herkomst te verbeteren en daarmee de terug- en overname van onrechtmatig verblijvende personen te bevorderen.

De op 6 juni 2025 te Brussel tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Benelux-Staten en Belize betreffende de terug- en overname van onregelmatig binnengekomen en/of verblijvende personen (hierna te noemen: het Verdrag), met Uitvoeringsprotocol met Bijlagen, regelt de verplichtingen over en weer tussen de Benelux-staten enerzijds en Belize anderzijds in het kader van de terugname van eigen onderdanen dan wel de overname van onderdanen van andere staten die niet of niet langer rechtmatig verblijven op het grondgebied van één van de verdragsluitende partijen. Het gaat daarbij om de procedures en bewijsregels voor het vaststellen van de nationaliteit van betrokkene, het aanvragen van eventueel benodigde vervangende reisdocumenten en regels betreffende daadwerkelijke terugkeer. De praktijk leert dat dergelijke afspraken, de procedures die moeten leiden tot het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van vreemdelingen aanzienlijk bekorten.

Het Verdrag is gekoppeld aan de eveneens op 6 juni 2025 te Brussel tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Benelux-Staten en Belize inzake de vrijstelling van de visumplicht voor houders van een geldig diplomatiek of dienstpaspoort (Trb. 2025, 44).

1.2 De samenwerking tussen de Benelux-staten en in de EU

Terug- en overnameverdragen waarbij het Koninkrijk der Nederlanden partij is of waaraan Nederland als lid van de Europese Unie is gebonden, worden gesloten op verschillende niveaus.
Het verdragsrechtelijke kader inzake terug- en overname wordt vormgegeven door de Europese Unie en door het gezamenlijke optreden van de Benelux-staten. De Benelux-staten sluiten gezamenlijk terug- en overnameverdragen op grond van de op 11 april 1960 te Brussel tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied.[2] De Benelux-staten bepalen in overleg met elkaar met welke herkomstlanden onderhandelingen worden geopend en welke van de Benelux-staten daarin het voortouw neemt. Daarbij is de omvang van de terugkeerproblematiek in de drie landen mede bepalend. De terug- en overnameverdragen die in Benelux-verband worden gesloten, gaan in de regel vergezeld van een uitvoeringsprotocol waarin specifieke uitvoeringsbepalingen zijn opgenomen. Het uitvoeringsprotocol wordt eveneens door de Benelux-staten gezamenlijk met de verdragspartner overeengekomen. De Benelux heeft tot nu toe terug- en overnameovereenkomsten gesloten met Albanië, Armenië, Bosnië-Herzegovina, Bulgarije, Duitsland, Estland, Frankrijk, Hongarije, Kazachstan, Kirgizië, Kosovo, Kroatië, Letland, Litouwen, Mongolië, Noord-Macedonië, Oostenrijk, Roemenië, Servië, Slovenië, Slowakije, Suriname en Zwitserland.[3]

---

1 Hoofdlijnenakkoord 2024-2028, 'Hoop, lef en trots', 16 mei 2024, p. 6.
2 *Trb.* 1960, 40.
3 Trb. 2005, 242, Trb. 2009, 124, Trb. 2006, 255, Trb. 1998, 250, Trb. 1966, 166, Trb. 1999, 78, Trb. 1964, 90, Trb. 2002, 59, Trb. 2015, 57, Trb. 2025, 83, Trb. 2011, 127, Trb. 1999, 140, Trb. 1999, 117, Trb. 1999, 119, Trb. 2024, 23, Trb. 2006, 135, Trb. 1965, 60, Trb. 1995, 155, Trb. 2002, 152, Trb. 1992, 197, Trb. 2002, 128, Trb. 2025, 16, Trb. 2004, 38.

Daarnaast is het Europese deel van Nederland gehouden aan overnameovereenkomsten die de Europese Unie sluit. De Europese Unie is bevoegd tot het sluiten van dergelijke verdragen op grond van artikel 79, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), volgens de procedure zoals bepaald in artikel 218 VWEU.[4] Op grond van artikel 218 VWEU verleent de Raad van de Europese Unie de Europese Commissie op haar voorstel een mandaat om onderhandelingen te openen met bepaalde landen. Bij de keuze van deze landen baseert de Raad zich onder meer op criteria als migratiedruk uit het desbetreffende land en de geografische ligging ten opzichte van het grondgebied van de Europese Unie. De Europese Unie heeft tot nu toe EU-overnameovereenkomsten gesloten met Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, Georgië, Hongkong, Kaapverdië, Macau, Noord-Macedonië, Moldavië, Montenegro, Oekraïne, Pakistan, de Rusland, Servië, Sri Lanka en Turkije[5]. In 2020 is een EU-overnameovereenkomst gesloten met Belarus,[6] maar deze overeenkomst heeft Belarus in oktober 2021 opgeschort. Zolang de Europese Unie geen gebruik maakt van haar bevoegdheid een EU-overnameovereenkomst te sluiten, blijven de lidstaten bevoegd dat zelf, op bilateraal, of zoals in het geval door de Benelux-staten op multilateraal niveau, te doen.

Nederland sluit de uitvoeringsprotocollen in Benelux-verband, ingevolge de eerdergenoemde Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Benelux gebied. Het uitvoeringsprotocol biedt de partijen de mogelijkheid nadere afspraken te maken over de praktische uitvoering van de in de terug- en overnameovereenkomst overeengekomen bepalingen en over de concrete samenwerking tussen de uitvoerende diensten die hiervoor verantwoordelijk zijn. Er zijn tot nu toe uitvoeringsprotocollen gesloten met Armenië, Bosnië-Herzegovina, Georgië, Moldavië, Montenegro, Noord-Macedonië, Oekraïne, Rusland[7] en Servië.[8]

1.3 Inhoud van het terug- en overnameverdrag en het uitvoeringsprotocol

De overnameovereenkomsten beogen de feitelijke uitzetting van vreemdelingen, ten aanzien van wie op basis van het nationale recht de verplichting bestaat om een lidstaat te verlaten, te vergemakkelijken. Voor Nederland wordt de uitoefening van de bevoegdheid om vreemdelingen op grond van de Vreemdelingenwet 2000 uit te zetten aanzienlijk vergemakkelijkt, wanneer de aangezochte Staat erkent onder bepaalde omstandigheden tot terug- of overname verplicht te zijn. De overnameovereenkomst met Belize bevat de voorwaarden waaronder de partijen gehouden zijn eigen onderdanen terug te nemen en onderdanen van derde landen en staatlozen over te nemen, evenals procedurele bepalingen met betrekking tot het indienen en beantwoorden van een verzoek voor terug- of overname. De praktijk heeft geleerd dat dergelijke afspraken de procedures die moeten leiden tot het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van vreemdelingen aanzienlijk bekorten. De overnameovereenkomst regelt voorts de voorwaarden waaronder en de wijze waarop partijen gehouden zijn de doorgeleiding over elkaars grondgebied toe te staan van naar derde landen te verwijderen personen.

In het onderhavige uitvoeringsprotocol worden vooral de procedurele bepalingen uit de overnameovereenkomst, die door de uitvoerende diensten van de verdragsluitende partijen dienen te worden gevolgd, nader uitgewerkt. Zo worden in het uitvoeringsprotocol nadere afspraken gemaakt over de termijnen die in acht dienen te worden genomen in het kader van een terug- en overnameverzoek, de wijze van transport, de vergoeding van gemaakte kosten en de handelwijze bij doorgeleiding over elkaars grondgebied. Met de nadere uitwerking van de door de Benelux-Staten en Belize gemaakte afspraken wordt beoogd de concrete afhandeling van een terug- en overnameverzoek verder te bespoedigen.

1.4 Koninkrijkspositie

Dit verdrag inzake terug- en overname is van toepassing op het Europese grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden. Overeenkomstig artikel 19 van de terug- en overnameovereenkomst kan het verdrag worden uitgebreid tot Aruba, Curaçao, Sint Maarten en het Caribische deel (Bonaire, Sint Eustatius en Saba) van Nederland. De regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten beraden zich nog over de wenselijkheid van medegelding. De goedkeuring van het verdrag wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

---

[4] PbEU 2010, C 83/47.
[5] PbEU 2005, L 124, PbEU 2013, L 289/13, PbEU 2014, L 128/17, PbEU 2007, L 334, PbEU 2011, L 052, PbEU 2004, L 017, PbEU 2013, L 282/15, PbEU 2004, L 143, PbEU 2007, L 334, PbEU 2007, L 334), PbEU 2007, L 334, PbEU 2007, L 332, PbEU 2010, L 287, PbEU 2007, L 129/40, PbEU 2007, L 334, PbEU 2005, L 124, en PbEU 2014, L 134/3.
[6] PbEU 2020, L 181/3.
[7] Op verzoek van Rusland is dit uitvoeringsprotocol gesloten tussen de afzonderlijke Benelux-Staten en Rusland.
[8] Trb. 2018, 178, Trb. 2014, 51, Trb. 2013, 215, Trb. 2013, 58, Trb. 2012, 151, Trb. 2012, 153, Trb. 2019, 64, Trb. 2011, 76 en Trb. 2013, 57.

II. Een ieder verbindende bepalingen

Naar het oordeel van de regering kunnen artikel 13 van het Verdrag inzake gegevensbescherming, alsmede artikel 12, derde lid, van het Uitvoeringsprotocol inzake het beperken van de bevoegdheden van de begeleider tot zelfverdediging en het in voorkomend geval op kunnen treden op het grondgebied van de aangezochte Staat worden aangemerkt als een ieder verbindende bepalingen in de zin van de artikelen 93 en 94 van de Grondwet. Deze bepalingen kunnen rechtstreeks de rechtspositie van particulieren beïnvloeden.

III. Artikelsgewijze toelichting

3.1 Terug- en overnameovereenkomst

Hieronder worden de artikelen uit het terug- en overnameovereenkomst toegelicht.

Artikel 1: Definities en werkingssfeer

Artikel 1 definieert de belangrijkste begrippen van het verdrag. Zo wordt onder andere het grondgebied van de Benelux-Staten, waarbij wordt aangegeven dat het gaat om het gezamenlijke grondgebied in Europa, alsmede Belize omschreven. Op basis van artikel 17 kan de werking van het Verdrag worden uitgebreid tot het Caribische deel van Nederland en de andere landen van het Koninkrijk.

Artikel 2: Terugname van eigen onderdanen

Dit artikel bepaalt wanneer er een verplichting bestaat tot terugname van eigen onderdanen. Er is sprake van een dergelijke verplichting indien betrokkene niet of niet langer aan de voorwaarden voor toegang tot of verblijf op het grondgebied van de verzoekende Partij voldoet en indien kan worden bewezen dan wel aannemelijk kan worden gemaakt dat betrokkene de nationaliteit heeft van de aangezochte Partij. Deze verplichting geldt in de regel ook indien betrokkene de nationaliteit of het staatburgerschap is kwijtgeraakt. Op grond van het vierde lid van dit artikel zal de aangezochte Partij de voor de teruggeleiding van de over te nemen persoon noodzakelijke reisdocumenten verstrekken.

Artikel 3: Overname van onderdanen van een derde Staat en staatloze personen

Artikel 3 ziet op de overname van derdelanders en staatlozen. Er bestaat een verplichting tot overname indien betrokkene niet of niet langer aan de voorwaarden voor toegang tot of verblijf op het grondgebied van de verzoekende Partij voldoet en indien kan worden bewezen dan wel aannemelijk kan worden gemaakt dat betrokkene een geldige verblijfsvergunning of een visum, niet zijnde een transitvisum, heeft van de aangezochte Partij of had ten tijde van de grensoverschrijding.

Artikel 4: Indiening van het verzoek om terug- of overname

Artikel 4 legt vast welke gegevens bij een indiening van verzoek tot terug- of overname dienen te worden overgelegd. Indien betrokkene beschikt over een geldig reisdocument en, indien van toepassing, een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning van de aangezochte Partij, kan worden volstaan met een mededeling aan de aangezochte Partij over de ophanden zijnde overdracht.

Artikel 5: Bewijsmiddelen met betrekking tot eigen onderdanen

In artikel 5 wordt verwezen naar het Uitvoeringsprotocol voor een opsomming van de bewijsmiddelen waarmee de nationaliteit van een eigen onderdaan kan worden bewezen, dan wel aannemelijk kan worden gemaakt. Indien geen van de bewijsmiddelen kan worden overgelegd, kan de aangezochte Partij worden gevraagd om de nodige maatregelen te nemen om de nationaliteit van de betrokkene vast te stellen. Tevens kan de aangezochte Partij worden verzocht een interview af te nemen met betrokkene om te bepalen of betrokkene een eigen onderdaan is.

Artikel 6: Bewijsmiddelen met betrekking tot onderdanen van een derde staat en staatloze personen

In artikel 6 wordt verwezen naar het Uitvoeringsprotocol voor een opsomming van de bewijsmiddelen waarmee kan worden aangetoond dat is voldaan aan de in artikel 3 vermelde voorwaarden voor overname van derdelanders en staatlozen.

Artikel 7: Termijnen

In dit artikel worden de termijnen vastgelegd voor de verschillende procedurestappen. Een verzoek tot

terugname kan te allen tijde worden ingediend. Een verzoek tot overname van een derdelander dan wel staatloze moet worden ingediend binnen een jaar nadat is duidelijk is geworden dat betrokkene niet (langer) aan de voorwaarden voor toegang tot of verblijf op het grondgebied van de andere partij voldoet. Een aangezochte Partij dient onmiddellijk maar uiterlijk binnen 15 dagen op het verzoek te antwoorden. Indien geen antwoord wordt ontvangen, wordt aangenomen dat met het verzoek wordt ingestemd en kan overdracht, binnen 6 maanden, naar de aangezochte partij plaatsvinden met gebruikmaking van een door de verzoekende Staat af te geven reisdocument.

Artikel 8: Overdrachtsmodaliteiten en wijze van vervoer

Artikel 8 legt de werkwijze bij de feitelijke overdracht vast. De aangezochte Partij wordt over een ophanden zijnde overdracht geïnformeerd. In principe wordt gebruik gemaakt van het vliegtuig, evenwel worden overdrachten via het land of de zee niet uitgesloten.

Artikel 9: Onterechte terug- of overname

Artikel 9 legt de afspraken vast voor het geval dat achteraf blijkt dat ten onrechte met een terug- of overnameverzoek is ingestemd. In het artikel is opgenomen dat de verzoekende partij een persoon terugneemt indien na overdracht van de persoon alsnog blijkt dat niet is voldaan aan de voorwaarden die gelden ingevolge de overnameovereenkomst.

Artikel 10: Uitgangspunten bij doorgeleiding

Artikel 10 ziet op doorgeleiding. Doorgeleiding van derdelanders over elkaars grondgebied is mogelijk indien directe overdracht aan het land van bestemming niet mogelijk is. Voorts zijn enkele situaties vastgelegd waarin de doorgeleiding kan worden geweigerd.

Artikel 11: Doorgeleidingsprocedure

Artikel 11 legt vast welke gegevens bij indiening van een doorgeleidingsverzoek dienen te worden overgelegd. Ook dient de aangezochte Partij op verzoek ondersteuning te verlenen aan de doorgeleiding, met name door het houden van toezicht.

Artikel 12: Kosten

De kosten die voortvloeien uit de terug- en overname of doorgeleiding, evenals uit onterechte terug- of overname, komen ten laste van de verzoekende staat.

Artikel 13: Gegevensbescherming

Dit artikel ziet op het rechtmatig omgaan met persoonsgegevens door de bevoegde autoriteiten van de aangesloten staten conform de bepalingen van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en van de nationale wetgeving van de respectieve staten van de Benelux-staten aangenomen op grond van deze verordening.

Artikel 14: Onverminderde toepasselijkheid

De terug- en overnameovereenkomst doet geen afbreuk aan de rechten en verplichtingen van de verdragspartijen die voortvloeien uit andere internationale overeenkomsten.

Artikel 15: Comité van deskundigen

In dit artikel wordt uitgelegd waarom een Comité van deskundigen, met leden van elk van de aangesloten Staten, is opgezet en er wordt uitgelegd wat diens taken zijn. Dit Comité van deskundigen zal zorg dragen voor het verlenen van bijstand bij de toepassing en interpretatie van deze overeenkomst. Daartoe zal het toezicht houden op de toepassing van deze overeenkomst door de Partijen, voorstellen doen om problemen met betrekking tot de toepassing van deze overeenkomst op te lossen, wijzigingen en aanvullingen op deze overeenkomst voorstellen en passende maatregelen ter bestrijding van illegale immigratie uitwerken en aanbevelen. De Partijen behouden zich het recht om de door het Comité van Deskundigen voorgestelde maatregelen goed te keuren of af te wijzen.

Artikel 16: Uitvoeringsprotocol

Op de dag van ondertekening van het onderhavige verdrag is tevens een uitvoeringsprotocol tot stand

gekomen. Op basis van artikel 16 bevat het protocol praktische bepalingen voor de uitvoering van het verdrag zoals procedurevoorschriften en de benoeming van de bevoegde autoriteiten en te benutten grensposten. Het protocol, dat hierbij eveneens ter goedkeuring wordt voorgelegd, betreft uitsluitend de uitvoering van het verdrag, zodat eventuele wijzigingen ervan op grond van artikel 7, onderdeel b, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring behoeven, behoudens het bepaalde in artikel 8 van die Rijkswet.

Bij het protocol is een zestal bijlagen gevoegd: formulieren die ten behoeve van de terug- en overnameprocedure door de bevoegde instanties gebruikt worden. Wijziging van deze bijlagen, waarvan de inhoud van uitvoerende aard is ten opzichte van de bepalingen van het protocol waar de bijlagen onderdeel van vormen, behoeft op grond van artikel 7, onderdeel f, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring ter zake voorbehouden.

Artikel 17 tot en met 20

Artikel 17 tot en met 20 bevatten de gebruikelijke slotbepalingen. Volgens artikel 17 kan de werking van het verdrag worden uitgebreid naar Aruba, Curaçao, Sint Maarten en naar Caribisch Nederland. In artikel 18 is bepaald dat het Benelux-secretariaat de depositaris van de overeenkomst is. Artikel 19 bepaalt dat de overeenkomst in werking treedt indien twee ondertekenende staten, waarvan Belize er een is, aan de depositaris hebben laten weten dat zij de nationale goedkeuringsprocedures hebben afgerond. Voor de overige ondertekenaars geldt dat de overeenkomst in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand na een dergelijke notificatie. Op grond van artikel 20 wordt de overeenkomst gesloten voor onbepaalde tijd en kan deze opgeschort of opgezegd worden door een van de verdragspartijen.

3.2 Uitvoeringsprotocol

Hieronder worden de artikelen uit het uitvoeringsprotocol toegelicht.

Artikel 1: Aanwijzing bevoegde autoriteiten

Artikel 1 bevat een omschrijving van de procedure van het aanwijzen van de bevoegde autoriteiten bij de uitvoering van dit uitvoeringsprotocol.

Artikel 2: Aanwijzing plaatsen grensovergang

In bijlage 1 bij het uitvoeringsprotocol is een lijst opgenomen van grensovergangen waarvan gebruik moet worden gemaakt voor de uitvoering van de overnameovereenkomst. Verder wordt gesteld dat elke partij de ander onmiddellijk zal informeren over een verandering van deze plaatsen van grensoverschrijding en dat er op ad hoc basis hiervan afgeweken kan worden.

Artikel 3: Indiening van het verzoek om terug- of overname

De procedure van een verzoek om terug- of overname is beschreven in artikel 3. Het bevat nadere aanwijzingen voor het indienen van een dergelijk verzoek bij de aangezochte partij. Bijlage 2 van het uitvoeringsprotocol bevat het model voor het verzoekformulier.

Artikel 4: Bewijsmiddelen met betrekking tot eigen onderdanen

Artikel 4 bevat de opsomming van de bewijsmiddelen en documenten die gebruikt kunnen worden voor de vaststelling van de nationaliteit van eigen onderdanen.

Artikel 5: Bewijsmiddelen met betrekking tot onderdanen van een derde Staat en staatlozen

In artikel 5 staan de bewijsmiddelen en documenten opgesomd die gebruikt kunnen worden voor de vaststelling voor overname van derdelanders en staatlozen.

Artikel 6: Antwoord op het verzoek

Artikel 6 bevat nadere aanwijzingen voor het beantwoorden van een verzoek om terug- of overname. Bijlage 2 van het uitvoeringsprotocol bevat het model voor het antwoordformulier.

Artikel 7: Reisdocumenten

De procedure voor het verstrekken van reisdocumenten is beschreven in artikel 7. Het bevat nadere

informatie voor het verstrekken van deze reisdocumenten. Bijlagen 3 en 4 van het uitvoeringsprotocol bevatten de documenten die gebruikt dienen te worden.

Artikel 8: Interviews

Artikel 8 bevat nadere afspraken over het afnemen van interviews om de nationaliteit van betrokkene te bepalen.

Artikel 9: Overdracht

De afgesproken overdrachtsprocedure en wijze van vervoer is beschreven in artikel 9. Bijlage 5 van het uitvoeringsprotocol bevat het model voor het verzoek van de overdracht.

Artikel 10: Doorgeleidingsprocedure

Artikel 10 beschrijft de procedure voor indiening en beantwoording van verzoeken om de doorgeleiding van derdelanders en staatlozen, inclusief de daarvoor geldende termijnen. Bijlage 6 van het uitvoeringsprotocol bevat het model voor het verzoek tot doorgeleiding.

Artikel 11: Ondersteuning van de doorgeleiding

De procedure voor het verzoeken van assistentie bij de aangezochte partij voor doorgeleiding staat beschreven in artikel 11. Onder punt 4 van het formulier van bijlage 6 van het uitvoeringsprotocol moet dit worden aangegeven.

Artikel 12: Verplichtingen voor begeleiders

In het onderhavige artikel zijn enkele algemene bepalingen opgenomen over begeleiding bij terugname en doorgeleiding. Ook worden de rechten en plichten van begeleiders nader uitgewerkt.

Artikel 13: Kosten

Het onderhavige artikel behelst een nadere uitwerking van artikel 12 van de terug- en overnameovereenkomst dat ziet op de verrekening van de kosten verbonden aan terug- en overname.

Artikel 14: Taal

Dit artikel stelt dat de partijen met elkaar zullen communiceren in het Engels.

Artikel 15: Bijlagen

In artikel 15 is bepaald dat bijlagen 1 tot en met 6 een integrerend onderdeel van het uitvoeringsprotocol vormen. Het gaat daarbij om formulieren die ten behoeve van de terug- en overnameprocedure door de bevoegde instanties gebruikt worden.

Het formulier in bijlage 4 ontbreekt. Deze zal worden toegevoegd wanneer het door Belize gebruikte reisdocument voor de terugkeer wordt ontvangen.

De Minister van Asiel en Migratie,

De Minister van Buitenlandse Zaken,